

i fin Betænkning ubtalt, at Veien ad den gamle Jernbanelæmning vil være en uforholdsmæssig lang Omvei fra Kjøbenhavns Banegaard til Havnen. Hvis det ærede Medlem ikke kan finde andre Udtringer, saa tror jeg ikke, at han skulde tage fat paa dette; naar han nu studerer Betænkningen omhyggelig igjennem, finder han maaske en anden Ting, som han vil fremhæve.

Judenrigsministeren (Lobjeseu): Den ærede Ordfører gjør virkelig sig selv Uret. Den ærede Ordfører har udtalt Forslaget, som det forelaa ved første Behandling, men der staaar ikke: „enten“ — „eller“ — „eller“. Forslaget, som jeg her holder i min Haand, gaar nemlig ud paa, at der fra Kjøbenhavns Banegaard kan føres en Bane over Vesterbro. Der skal den gaa i ethvert Tilfælde, og saa føies der til i sidste Punktum af Paragrafen tvende Alternativer, idet det siges, at „Forbindelsen med Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard kan eventuelt tilveiebringes ved en Tunnel under Vesterbrogade eller ved et Spor langs den tidligere Jernbanelæmning;“ men der staaar ikke „tillige ved et Spor“ osv. Der findes altsaa ikke tre Alternativer, saaledes at et af disse kunde vælges med Tilbedømmelse af de to andre, og den Bemærkning, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Bille) var altsaa fuldstændig rigtig. Jeg skal kun sige, at forsaavidt den ærede Ordfører fandt det rigtigt at styrke den sunde Sands og den offentlige Mening lige overfor Kjøbenhavns Kommune, tror jeg, at naar Taleren er om Argumenter og Grunde, vil Kjøbenhavns Kommune til enhver Tid være modtagelig, baade for hvad den offentlige Mening fremspører og hvad sund Sands tilsiger; men jeg beder bemærket, at her ikke er Tale om at styrke ved Argumenter, men derimod ved Vangsforsanstaltninger. Kjøbenhavns Kommune har som udtryffeligg Betingelse for at kjøbe Enighedsværn og give 84,000 Rd. for den fordret, at man ved Lov stoffede Kommunen det Stykke af den gamle Jernbanelæmning, som gik over dens Grund. Forhandlingerne derom stode paa i 3 Aar; man stoffede Loven og overdrog Kommunen det Stykke af Dæmningen, som den betingede sig ved Kjøbet; men nu vil man, uden at spørge Kommunen derom, betage den, hvad man saaledes har givet den, og hvad man har faaet Valuta for i Statskassen. Dette er en Foranstaltning, som jeg ikke anser for stiftet til at styrke den offentlige Mening og den sunde Sands. Jeg kalder det en Vangsforsanstaltning; men Vangsforsanstaltninger af den Art pleier at fremkalde Modstand og efter min Mening berettiget Modstand. Det er ikke den Maade, hvorpaa man skal støtte den sunde Sands, og det endnu mindre, naar der er Spørgsmaal om et Anlæg, om hvis Hensigtsmæssighed hverken Regjeringen eller den ærede Ordfører kan have nogen absolut begrundet Me-

ning. At det er i sin Orden at paalægge en Kommune at yde noget Bist, naar den skal have visse Fordele, er sikkert; men det turde dog fra alle Sider være erkjendt, at Havnebanen ikke er specifikt et Kjøbenhavnsk Anlæg. Det er hele den danske Handel, som det kommer til gode. Jeg gad ogsaa vidst, om det ikke er en stor Ubehagelighed for dem, der føre deres Varer fra Kjøbenhavn, at skulle have den Udgift at maatte føre Varerne fra Skib til Oplagsplads og derfra til Jernbanen og videre, medens Forholdet, saa snart Havnebanen er kommen istand, vil være dette, at man fører sine Varer umiddelbart fra Skib paa Jernbane til det Sted, hvorfra de ere bestinerede. Jeg har ikke noget Dieblit opfattet denne Bane som specifikt Kjøbenhavnsk, men derimod som en Bane, der er nok saa meget i det øvrige Lands som i Kjøbenhavns Interesse. Den Kjøbenhavnske Handel er jo nemlig beredt paa at tage sine Varer fra Skib paa Lager, medens Folk ude i Landet ikke ønske deres Varer lagrede, men ønske at spare de Omkostninger, som ere forbundne dermed. Jeg tror derfor, at det er urigtigt at lade Kjøbenhavns Kommune træffe Disposition over, hvorvidt hele Landets Handelsstand skal nyde godt eller ikke af det her omhandlede Anlæg.

Søgsbro: Den ærede Minister kommer gjentagne Gange tilbage til det Ubillige i at paalægge Kjøbenhavn at afgive Jernbanelæmningen uden Bederlag, men han har jo selv erkjendt, at begge Thing have udtalt sig for Afgivelsen, og han har tillige sagt, at han vilde bpe sig for denne Afgjørelse. Naar den ærede Minister imidlertid saa ofte kommer tilbage til det Ubillige i denne Afgjørelse, synes det at vidne om, at han ikke saa ganske har forliget sig med den Tanke, begge Thing have udtalt sig for, og naar den ærede Minister dertil spriede, at det var muligt, at denne Vang kunde hos Kommunen fremkalde Ulyst til at gaa ind paa det hele Baneforetagende, saa tror jeg, at det er godt og i det Almene's Interesse, at vi her fra dette Thing øve en fortsat Vang overfor baade ham og Kommunen, saa at det allerede nu ved Lov slaas fast, at denne Dæmning fra Bigerslev til Balby skal, hvis man overhovedet vil have en Havnebane, afgives uden Bederlag og skal bruges. Jeg har nemlig endnu ikke hørt Noget, hverken den ærede Minister eller noget Medlem af det ærede Mindretal, som har kunnet bevise, at denne Dæmning eller Bruagen af den ikke i sig selv er overordentlig hensigtsmæssig for den hele Færdsel, og det er Noget, vi Alle maa være enige om, at naar hele Færdselen skal ledes alene over Vesterbro, vil det i høieste Grad blive til Besvær. Derfor tror jeg, hvad jeg allerede før udtalte, at det er i det Offentliges Interesse, i hele Sjællands Interesse, at netop hele denne Dæmning bliver brugt, og at det bliver slaaet fast i Loven, at den skal bruges, og det ærede Thing